

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyň: **a) RNDr. M. Š. a b) M. H.**, obě zast. JUDr. Jakubem Vozábem, Ph.D., advokátem se sídlem Pod Vilami 747/10, Praha 4, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2014, č. j. MHMP 601002/2014, sp. zn. S-MHMP 758706/2013/SUP/So/La, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) JUDr. R. S. II) Ing. M. H., III) Ing. H. H.**, zast. JUDr. Emilem Flegelem, advokátem se sídlem K Chaloupkám 3170/2, Praha 10, v řízení o kasační stížnosti žalobkyň a) proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2016, č. j. 11 A 103/2014 – 151, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností se žalobkyně a) (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta žaloba stěžovatelky a žalobkyně b) proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání odvolatelů a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městské části Prahy 5 ze dne 7. 2. 2013, č. j. OSI.Koš.p.1081-40918/2012-Gre-R, kterým bylo vydáno stavební povolení na stavbu s názvem „Rodinný dům Košíře“ osobám zúčastněným na řízení II) a III) (dále jen „stavebníci“).

[2] Stěžovatelka současně s podáním kasační stížnosti podala návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (dále i jen „návrh“). Ve svém návrhu uvedla, že městský soud podané žalobě přiznal odkladný účinek, když dospěl k závěru, že výkon napadeného rozhodnutí by měl závažné důsledky na okolí stavby. Realizací stavby by totiž byl učiněn závažný stavební zásah do daného místa, který by přinesl ohrožení zájmů na zdravém životním prostředí a ochraně přírody a krajiny. Zároveň by mohlo dojít k porušení důležitého veřejného zájmu, a to nezvratného zásahu do významných poměrů v dané lokalitě. Dále stěžovatelka odůvodnila návrh tím, že realizací stavby by mohlo dojít k neoprávněnému a nepřiměřenému zásahu do vlastnických práv vlastníků sousedních pozemků. Spatřuje újmu v tom, že nemůže využívat její pozemek sousedící s předmětnou parcelou k zastavění rodinným domem, přestože již zadala přípravu projektové dokumentace, čímž chtěla řešit bytovou situaci její rodiny, resp. jejích dětí. Realizací

předmětné stavby dojde k zásahu do pozemku, který je zatížen věcným břemenem trpění svádění a odvádění vody. Tento zásah by tak narušil specifické hydrogeologické poměry v lokalitě, a může tak nenávratně poškodit majetek stěžovatelky a ostatních vlastníků budov v sousedství. Navíc je zřejmé, že stavebníci s výstavbou nespěchají, protože zahájili přípravné práce ke stavbě téměř dva roky po vydání rozhodnutí žalovaného, přestože nevěděli o tom, že žalobě byl přiznán odkladný účinek. Z toho je zřejmé, že stavebníkům nehrozí odložením účinnosti stavebního povolení žádná újma. Zahájením stavebních prací dojde k takovým následkům, pro které již nebude mít smysl pro stěžovatelku v daném řízení pokračovat, když již budou významně narušeny hydrogeologické poměry v okolí, což může mít za následek poškození okolních budov.

[3] Žalovaný k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že stěžovatelka vyjádřila pouze obecné obavy, z čehož není zřejmá její větší újma oproti stavebníkům.

[4] Stavebníci k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedli, že stěžovatelka nijak neosvědčila ani neprokázala její nepoměrně větší újmu oproti jiným osobám. Pouhé obavy nemohou postačovat ke splnění zákonných podmínek dle § 73 odst. 2 s. ř. s. Otázka hydrogeologických poměrů byla předmětem přezkumu v územním řízení, které bylo pravomocně ukončeno. Narušení hydrogeologických poměrů je pouhou účelovou spekulací stěžovatelky, která vlastní pouze dvě garáže na sousedních pozemcích. Tyto poměry včetně posouzení možných dopadů realizace stavby byly posouzeny ve znaleckém posudku, ze kterého vyplynulo, že navržený dům hydrogeologické poměry neovlivní. Stěžovatelka v návrhu uvedla, že stavebníci na realizaci stavby nespěchají. Návrh tedy postrádá potřebnou naléhavost a hrozící újma seznatelnost. Realizací stavby chtějí stavebníci řešit svou naléhavou bytovou situaci a bydlení jejich již dospělých a dospívajících osmi dětí, které dosud bydlí s rodiči v nevyhovujících stísněných podmínkách.

[5] Osoba zúčastněná na řízení I) se k návrhu nevyjádřila.

[6] Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 odst. 1 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba, aby se Nejvyšší správní soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatele oproti jiným osobám. Tyto skutečnosti jsou vždy individuální, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má proto stěžovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu.

pokračování

[8] Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatelka v souvislosti s napadeným rozsudkem městského soudu obává, by pro ni byl zásadním zásahem. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[9] Přiznání odkladného účinku fakticky prolamuje účinky pravomocného správního rozhodnutí, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku může závažně zasáhnout do práv, povinností a zájmů mnoha osob, a proto váže zákonodárce přiznání odkladného účinku na řadu poměrně přísných podmínek. Z těchto důvodů je přiznání odkladného účinku institutem mimořádným a jeho přiznání aktem spíše výjimečným.

[10] Stěžovatelka zůstala ve své argumentaci v rovině obecných, ničím nepodložených tvrzení. Nejvyšší správní soud není názorem městského soudu nikterak vázán, proto nelze spatřovat nutnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v tom, že jej městský soud přiznal žalobě. Stěžovatelka konkrétně neuvedla, jakým způsobem dojde výkonem napadeného rozhodnutí do zásahu do zdravého životního prostředí či do přírody a krajiny. Uvedla sice, že zahájením stavebních prací dojde ke změně hydrogeologických poměrů v lokalitě, čímž může dojít k poškození majetku stěžovatelky a ostatních vlastníků budov. K tomuto tvrzení však nepředložila žádný důkazní prostředek, který by dané prokazoval. Dále nijak nespecifikovala, jakým způsobem jí výkon napadeného rozhodnutí brání v přípravě k realizaci stavby vlastního domu na jejím pozemku. Z toho, že stavebníci nezahájili stavební práce po relativně dlouhou dobu po vydání napadeného rozhodnutí, také nelze dovozovat, že by stěžovatelce měla vzniknout nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Stěžovatelka předložila soudu pouze obecná tvrzení, která nebyla nijak důkazně podložena.

[11] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka ani neprokázala újmu, jaká by jí mohla vzniknout, bylo nadbytečné zabývat se dalšími podmínkami pro přiznání odkladného účinku. Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené vyhodnotil, že stěžovatelka neprokázala existenci podmínek pro přiznání odkladného účinku stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Z tohoto důvodu nebylo možno odkladný účinek kasační stížnosti podle ustanovení § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. přiznat.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2016

JUDr. Radan Malík
předseda senátu